

26. Giu-đa phản bội Chúa Giêsu

Giăng 13:18-30

Tin Mừng Theo Giăng

Câu chuyện của Đức Chúa Trời hay “Câu chuyện của Ngài”

Mỗi câu chuyện hay đều bắt đầu với sự mang đến của một ý tưởng tuyệt vời cho cuộc sống của một tác giả. Tác giả sẽ rất cẩn thận để mở ra câu chuyện để nó miêu tả những gì tác giả nhìn thấy trong tâm trí của mình. Anh em có nghĩ điều đó khác với Chúa và câu chuyện của Ngài không? Rốt cuộc, nó đã được gọi là "Câu chuyện vĩ đại nhất từng được kể", và Đức Chúa Trời là Tác giả. Người tạo ra tất cả mọi thứ có mục đích mở ra câu chuyện về tình yêu cứu chuộc của Ngài. Ngài là Người kể chuyện gốc. Có một thời gian trong quá khứ vĩnh cửu khi Thiên Chúa nghĩ đến việc tạo ra một chủng tộc loài người, và Ngài dự định làm thế nào Ngài sẽ tiết lộ chính mình cho họ. Tại một số thời điểm, Ngài xác định cách Ngài sẽ tạo ra Cô dâu của mình, Giáo hội, tức là, một dân tộc mà Ngài sẽ gọi vào một mối quan hệ mật thiết với chính Ngài. Tình yêu mà Thiên Chúa muốn phát triển trong trái tim của họ không chỉ là một loại tình yêu được chấp nhận, tuân thủ. Đó là một tình yêu sẵn sàng và sẵn lòng với một trái tim biết ơn, tức là, biết ơn, tự hy sinh và sẵn sàng cho đi chính mình. Những người có trái tim tiếp xúc với trái tim của Ngài sẽ là những người làm mẫu, người lãnh đạo và gương mẫu cho những người còn lại. Ngài mãi mãi kêu gọi sự sáng tạo của Ngài, mời họ trở thành một phần của Câu chuyện của Ngài.

Câu hỏi 1) Câu chuyện hay nhất mà anh em từng đọc là gì? Nó cũng có thể là một bộ phim mà anh em đã xem.

Bất kể câu chuyện nào xuất hiện trong đầu, cơ hội là trong cuốn sách hoặc bộ phim của anh em, có một nhân vật phản diện. Anh ta hoặc cô ta được gọi là nhân vật phản diện. Người này là người mà mọi người đều ghét, tức là ai đó, khi người đó xuất hiện, mọi người đều thích la ó và rít lên. Trong nghiên cứu của chúng ta ngày hôm nay, chúng ta sẽ xem người Giuđa, người xuất hiện với tư cách là nhân vật phản diện trong chương này của lịch sử Tân Ước, viz. người là kẻ phản bội và phản bội Chúa Giêsu. Khi nó mở ra, câu chuyện rất thật. Trong câu chuyện có thật về cuộc đời của Chúa Giêsu, chúng ta sắp chứng kiến sự lừa dối, phản bội và cuối cùng là một khúc ngoặt sẽ đánh bại mọi kết thúc của bất kỳ câu chuyện nào mà anh em từng đọc. Nếu anh em là một Cơ đốc nhân, có lẽ anh em rất hiểu biết về câu chuyện này vì anh em đã nghe nó nhiều lần trước đây. Tôi muốn mời anh em, khi chúng ta đọc qua tường thuật về những ngày cuối cùng của Chúa Giêsu Kitô trên Trái đất, rằng anh em lắng nghe bằng đôi tai mới và nhìn câu chuyện bằng đôi mắt tươi sáng. Anh em sẽ yêu Đấng Cứu Thế của chúng ta một lần nữa! Khi chúng ta đọc những câu tiếp theo trong Tin Mừng Giăng, cảnh tượng là Chúa Giêsu và các môn đệ của Ngài đang ăn Bữa Ăn Tối Cuối Cùng trong khi ngả quanh một chiếc bàn thấp. Chúa Giêsu đã rửa chân cho các môn đệ và trở về vị trí của Ngài ở đầu bàn. Ngài phán rằng tất cả họ ngoại trừ một người đã được tắm và chỉ cần rửa chân thì sạch tất cả (câu 10-11). Trong câu 18, Ngài trở lại chủ đề của người không trong sạch:

¹⁸ Ta không nói về các ngươi hết thảy, ta biết những kẻ ta đã lựa chọn; nhưng lời này trong Kinh Thánh phải được ứng nghiệm: Người ăn bánh ta, dở gót nghịch cùng ta. ¹⁹ Hiện bây giờ, ta nói điều này cùng các ngươi trước việc chưa xảy đến; để khi việc xảy đến rồi, các ngươi sẽ tin ta là Đấng đó. ²⁰ Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai tiếp người mà ta đã sai, tức là tiếp ta; hễ ai tiếp ta, tức là tiếp Đấng đã sai ta đến. ²¹ Khi Đức Chúa Giêsu đã

phán như vậy rồi, thì tâm thần Ngài bối rối, bèn tỏ ra rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các ngươi, một người trong các ngươi sẽ phản ta. ²² Các môn đồ ngó nhau, không biết Ngài nói về ai đó. ²³ Và, có một môn đồ dựa vào ngực Đức Chúa Giêsu, tức là người mà Ngài yêu. ²⁴ Si-môn Phi-e-rơ ra dấu cho người đó rằng: Hãy nói cho chúng ta biết thầy phán về ai. ²⁵ Vậy, người nghiêng mình trên ngực Đức Chúa Giêsu, hỏi rằng: Lạy Chúa, ấy là ai? ²⁶ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: Ấy là kẻ mà ta trao cho miếng bánh ta sẽ nhúng đây. Đoạn, Ngài nhúng một miếng, rồi lấy cho Giu-đa Ích-ca-ri-ôt, con trai của Si-môn. ²⁷ Liền khi Giu-đa đã lấy miếng bánh, thì quí Sa-tan vào lòng người. Đức Chúa Giêsu bèn phán cùng người rằng: Sự ngươi làm hãy làm mau đi. ²⁸ Nhưng các ngươi ngồi đồng bàn đó chẳng ai hiểu vì sao Ngài phán cùng người như vậy. ²⁹ Có kẻ tưởng rằng tại Giu-đa có túi bạc, nên Đức Chúa Giêsu biểu người: Hãy mua đồ chúng ta cần dùng về kỳ lễ; hay là Hãy bỏ thí cho kẻ nghèo. ³⁰ Còn Giu-đa, khi lãnh lấy miếng bánh rồi, liền đi ra. Khi ấy đã tối. (Giăng 13:18-30).

Câu chuyện mà Thiên Chúa tạo ra là tất cả về Con Thiên Chúa và sự theo đuổi cô dâu của Ngài đối với chính Ngài. Ngài muốn chiếm được trái tim của dân Ngài theo cách họ sẽ phục vụ Ngài mãi mãi vì họ muốn yêu Ngài giống như cách Ngài yêu họ. Có một bí ẩn lớn cho câu chuyện này, vì nó uốn cong và xoắn lại khi nó mở ra do những hành động tự do của những người mà Ngài tạo ra. Mỗi người trong số họ có quyền tự do ý chí để nói có hoặc không. Ngài đã phải cho họ thấy rằng Ngài yêu họ nhiều như thế nào bằng cách cho họ một ví dụ về tình yêu có nguồn gốc cao nhất trong vũ trụ, tức là tình yêu tự hy sinh. Nhưng làm thế nào Ngài sẽ làm điều đó? Ngài sẽ cho phép một kẻ thù vào thế giới này sẽ thu hút ý chí của chúng để đi trên những con đường của bóng tối hơn là con đường của Ngài, con đường ánh sáng. Ngài quyết định gửi Con của mình vào thế gian để làm mẫu tình yêu mà Ngài muốn con dân của mình nhìn thấy. Chúa Giêsu đã trở thành một trong những nhân loại để Ngài có thể trải nghiệm tất cả những gì họ sẽ trải qua để không ai có thể nói với Ngài, “Ngài không biết phải trải qua những gì mà tôi đang trải qua”.

¹⁴ Vậy thì, vì con cái có phần về huyết và thịt, **nên chính Đức Chúa Giêsu cũng có phần vào đó**, hầu cho Ngài bởi sự chết mình mà phá diệt kẻ cầm quyền sự chết, là ma quỉ, ¹⁵ lại cho giải thoát mọi người vì sợ sự chết, bị cầm trong vòng tội mọi trọn đời. ¹⁶ Vì quả thật không phải Ngài đến vừa giúp các thiên sứ, bèn là vừa giúp dòng dõi của Áp-ra-ham. ¹⁷ **Nhân đó, Ngài phải chịu làm giống như anh em mình trong mọi sự, hầu cho đối với Đức Chúa Trời, trở nên thầy tế lễ thương phẩm, hay thương xót và trung tín**, dâng đền tội cho chúng dân. ¹⁸ **Vả, vì chính mình Ngài chịu khổ trong khi bị cám dỗ, nên có thể cứu những kẻ bị cám dỗ vậy**. (Hê-bơ-rơ 2:14-18)

Câu hỏi 2) Làm thế nào để sự đau khổ của Chúa Giêsu giúp chúng ta khi chúng ta bị thử thách, bị cám dỗ hoặc đau đớn?

Tại sao Thiên Chúa cho phép Con của Người đi qua Sự phản bội?

Anh em có bao giờ tự hỏi tại sao Chúa cho phép vào câu chuyện của Ngài một kẻ phản bội như Giu-đa không? Hãy để đối mặt với nó: Chúa có thể tìm thấy một người như một Phao-lô thay vì Giu-đa, Ngài có thể không? Nếu anh em bị tổn thương, Chúa Kitô phải bị tổn thương nhiều hơn. Anh em có bị đau không? Ngài muốn trải nghiệm nỗi đau để Ngài có thể cảm nhận được những gì anh em cảm nhận và có thể đến bên cạnh anh em trong nỗi đau của anh em. Anh em đã từng yêu

thương ai đó mà bị phản bội? Ah, bây giờ chúng ta đang tiến gần hơn đến đoạn dẫn của chúng ta ngày hôm nay. Phải, Ngài phải trải qua cảm giác bị phản bội bởi một người thân cận với mình, người mà Ngài yêu. Một số anh em đã trải qua việc bị phản bội bởi một người mà anh em nghĩ họ yêu mình, và thay vì tình yêu, người đó đã đặt một con dao vào lưng của anh em. Chúa Giêsu cũng phải trải qua điều đó. Phải, Ngài biết tất cả những nỗi đau anh em đã trải qua dưới tay người khác. Ngài cố tình cho phép một người gần gũi với mình phản bội Ngài. Phải, Chúa Giêsu đã chọn Giu-đa làm một trong những môn đệ của Ngài, nhưng chính Giu-đa đã quyết định phản bội Chúa.

Tính cách của Giu-đa

Hầu hết các môn đệ đến từ khu vực xung quanh Biển hồ Ga-li-lê ngoại trừ Giu-đa. Họ của anh ta, *Ích-ca-ri-ốt*, cho chúng ta biết thị trấn mà anh ta đến, ish (“người đàn ông”) của *Kerioth*, một thị trấn nhỏ ở phía nam của Judea, khu vực xung quanh thủ đô Giê-ru-sa-lem. Những người Do Thái tinh tế hơn đến từ khu vực đó, vì vậy anh ta có lẽ được các môn đệ khác ngưỡng mộ và kính trọng. Anh ta được xem đến nỗi anh ta có trách nhiệm hơn với túi tiền, tài chính của họ. Chúng ta không biết vào lúc nào điều đó bắt đầu xảy ra, nhưng trong ba năm rưỡi của chức vụ, Giu-đa đã nhúng tay vào túi tiền và giúp mình với những gì bên trong cho nhu cầu cá nhân của mình. Anh ta đủ thông minh để giấu nó khỏi các môn đệ khác, nhưng Chúa Kitô biết. Vài ngày trước, khi Chúa Giêsu được xúc bằng nước hoa đắt tiền của Ma-ry, chị gái của La-xa-rơ, Giu-đa đã phàn nàn về việc thật là lãng phí tiền, nói rằng, “Sao không bán dầu thơm đó lấy ba trăm đơ-ni-ê dâng bố thí cho kẻ nghèo?” (Giăng 12: 5). Sau đó, Sứ đồ Giăng đã phát hiện ra điều gì thúc đẩy Giu-đa phê phán Ma-ry: “Người nói vậy, chẳng phải lo cho kẻ nghèo đâu, song vì người vốn là tay trộm cắp, và giữ túi bạc, trộm lấy của người ta để ở trong” (Giăng 12: 5-6).

Thật là bực bội cho Giu-đa. Anh ta thấy một năm tiền lương cho một người đàn ông bay ra từ tầm tay của mình. Sẽ có vẻ lãng phí khi thấy tiền lương của một năm đổ vào chân của một người? Sẽ không có gì nếu người đó là Con Thiên Chúa! Bằng cách nào đó, Giu-đa đã không hiểu điều đó, hoặc nếu có, anh ta đã chọn phớt lờ chuyện Chúa Giêsu là ai. Chúa đã phán với Giu-đa, “Hãy để mặc người, người đã để dành dầu thơm này cho ngày chôn xác ta. Vì các người thường có kẻ nghèo ở với mình, còn ta, các người không có ta luôn luôn (Giăng 12: 8). Có khả năng Giu-đa đã bị xúc phạm nặng nề trước sự chỉ trích và mất tiền này. Ma-thi-ơ ghi lại rằng, đó là sau khi sự xúc dầu này khi Giu-đa đến gặp các linh mục trưởng và thỏa thuận với họ để bán Chúa Kitô với giá của một nô lệ tức là ba mươi đồng bạc (Xuất hành 21,32).

Các thầy bằng lòng trả cho tôi bao nhiêu dâng tôi sẽ nộp người cho? Họ bèn trả cho nó ba chục bạc. Từ lúc đó, nó tìm dịp tiện để nộp Đức Chúa Giêsu. (Ma-thi-ơ 26:15-16).

Năm trăm năm trước Chúa Kitô, nhà tiên tri Zechariah đã nói về giá trị mà các nhà lãnh đạo tham nhũng của Y-sơ-ra-ên sẽ định giá Đấng cứu thế:

¹² Tôi nói với bọn lái buôn, "Nếu các người cho là phải, xin trả cho tôi tiền công chẵn bầy; còn không, cũng không sao." Vậy chúng cân và trả cho tôi ba mươi miếng bạc. ¹³ Kế đó, CHÚA phán với tôi, "Hãy quăng số bạc đó cho thợ gốm, số bạc đáng kể mà chúng đã đánh giá Ta." Vậy tôi lấy ba mươi miếng bạc đó và ném chúng vào nhà CHÚA để người ta trao cho thợ gốm. (Xê-ca-ri-a 11:12-13).

Điều thú vị là, trong cảm giác tội lỗi về những gì mình đã làm, Giu-đa đã ném lại ba mươi đồng bạc cho các linh mục. Vì tiền đã tiêu vào giá của huyết, nên các nhà lãnh đạo đã vô tình thực hiện lời tiên tri của Zechariah: ⁶ “Nhưng các thầy tế lễ cả lượm bạc và nói rằng: “Không có phép để bạc này trong kho thánh, vì là giá của huyết”. ⁷ Rồi họ bàn với nhau dùng bạc đó mua ruộng của kẻ làm đồ gốm để chôn những khách lạ. ⁸ Nhân đó, ruộng ấy đến nay còn gọi là Ruộng huyết” (Ma-thi-ơ 27: 6-8).

Câu hỏi 3) Anh em có nghĩ rằng Giu-đa đã được tái sinh bởi Thánh Linh nhưng đã mất đức tin không? Làm thế nào một người đàn ông có thể sống trong mối quan hệ chặt chẽ với Chúa Giêsu, như Giu-đa đã làm, và vẫn là một tên trộm?

Giu-đa đã ở với các môn đệ và đã thấy nhiều phép lạ hùng mạnh. Anh ta thậm chí đã được phái đi truyền giáo với mười một người khác (Lu-ca 8:1), nhưng anh ta chưa bao giờ mở lòng và nhận món quà của Chúa, tức là, cuộc sống mới trong Chúa Kitô. Chúa Giêsu đã tìm đến Giu-đa, cảnh báo anh ta bằng những từ như, “**Ta há chẳng đã chọn các ngươi là mười hai sứ đồ sao? Mà một người trong các ngươi là qui!**” (Giăng 6:70). Ngài đã không cảnh báo Giu-đa bằng cách nói rằng anh ta đang trở thành một con quỷ, nhưng Đức Chúa Giêsu phán với anh ta rằng là một con quỷ. Hãy đối mặt với sự thật rằng có những người trên thế giới này đã bán linh hồn của họ để trở thành công cụ của kẻ thù (1 Vua 21,25). Chúng là cỏ dại trộn lẫn với lúa mì trong Dụ ngôn Cỏ lùng (Ma-thi-ơ 13: 38-39).

Giu-đa đã có cơ hội ăn năn, nhưng lòng anh ta không thay đổi; do đó, anh ta đã không được giải phóng những tội lỗi của mình. Satan đang làm việc trong anh ta và thúc đẩy anh ta vào sâu hơn tội lỗi bằng cách sử dụng sự lừa dối không kiểm soát của anh ta đối với các môn đệ và cướp túi tiền cho mục đích của anh ta. Chúa không bao giờ bị lừa dối, dẫu vậy. Ngài biết chuyện gì đang xảy ra. Loại lừa dối này của kẻ thù là một bài học lớn cho chúng ta. Kẻ thù sẽ cố gắng thả những suy nghĩ vào tâm trí của chúng ta khiến chúng ta phạm tội với hy vọng rằng một lúc nào đó hẳn ta có thể mở cánh cửa trái tim của chúng ta để sử dụng chúng ta như tàu của hẳn ta. Anh em sẽ trả lời sự kêu gọi của ai? Có phải Chúa nhắc nhở suy nghĩ của anh em? Chúa Giêsu sớm biết về Thánh chức của Ngài là đối với người mà Giu-đa đang lắng nghe và nơi trái tim của Ngài được tập trung:

Song trong vòng các ngươi có kẻ không tin. Vì Đức Chúa Giêsu biết từ ban đầu, ai là kẻ không tin, ai là kẻ sẽ phản Ngài. (Giăng 6:64).

Giăng nói với chúng ta rằng Giu-đa chưa bao giờ trở thành tín đồ; anh ta không có niềm tin ở trái tim mình và đã mang lại một sự thay đổi trong cuộc sống của mình. Anh ta có một sự đồng ý về mặt tinh thần với con người của Chúa Kitô, nhưng ở cấp độ cốt lõi của bản thể anh ta, Giu-đa không bao giờ nhận được ân sủng và sự tha thứ cho tội lỗi của anh ta. Chúng ta có ý nghĩa gì bởi sự đồng ý về tinh thần? Khi mọi người chấp thuận tinh thần cho sự thật, họ tin điều đó bằng cái đầu của mình, nghĩa là họ đồng ý với sự thật về thực tế. Họ tán thành và xác nhận rằng điều đó đúng, đúng đắn và tin kính, nhưng sự thật vẫn không thể được tham gia bởi ý chí của một người. Họ không có hành động nào đối với Lời Chúa mà họ đã nghe. Sự thật của Tin mừng có thể có người chứng thực, nhưng họ không nhận ra rằng để tin vào một sự thật trong Kinh thánh đòi hỏi nhiều hơn kiến thức. Phải có kiến thức có trái tim, theo đó người đó chọn hành động dựa trên sự thật và tuân theo nó. Chúa Giêsu đã đưa ra một cảnh báo cho các nhà tôn trưởng Do Thái về chính điều này:

³⁹ Các người dò xem Kinh Thánh, vì tưởng bởi đó được sự sống đời đời: ấy là Kinh Thánh làm chứng về ta vậy. ⁴⁰ **Các người không muốn đến cùng ta để được sự sống** (Giăng 5:39-40).

Một người có thể đọc Kinh thánh, thừa nhận rằng sự thật ở đó, và từ chối hạ mình xuống và đến với Đấng Cứu Rỗi. Giu-đa không bao giờ hành động về những gì anh ta thấy về con người của Chúa Giêsu Kitô, Ngài là ai và những gì Ngài đã hoàn thành. Anh ta là một kẻ đạo đức giả cổ điển, một diễn viên trên sân khấu của cuộc đời.

Sự lừa dối mạnh mẽ đã xảy ra trong Giu-đa, kẻ lừa dối và kẻ trộm, và mỗi chúng ta phải quan tâm rằng kẻ thù không làm điều gì tương tự trong cuộc sống của chúng ta. Kẻ thù của chúng ta, Satan, một thực thể tâm linh rất thực tế, đang làm việc trên thế giới để giữ cho trái tim và tâm trí bị mù với sự thật liên quan đến Chúa Kitô (2 Cô-rinh-tô 4: 4). Hắn tìm cách gây ảnh hưởng đến tất cả mọi người và ngăn họ hành động theo thực tế mà Chúa Thánh Thần sẽ mang đến cho trái tim và tâm trí của chúng ta. Kẻ thù của chúng ta thích giữ chúng ta trong một sự đồng ý về mặt tinh thần với con người của Chúa Kitô và sự cứu rỗi của Ngài, nhưng chỉ có sự ăn năn thật sự và biến cuộc sống của chúng ta thành con người của Chúa Kitô sẽ đưa chúng ta ra khỏi tình trạng chết thiêng liêng (Ê-phê-sô 2:1).

Nếu anh em chưa bao giờ hiến mạng sống của mình tới Chúa Kitô và cho phép Thánh Linh cai trị và trị vì anh em, không có thời điểm nào tốt hơn để quay đầu lại (ăn năn) hơn thời điểm anh em đang ở ngay bây giờ. Thật không may, Giu-đa không bao giờ quay lại.

Khung cảnh của phòng trên

Trong nghiên cứu cuối cùng của chúng ta tại Giăng (13:1-17), chúng ta đã nói về thực tế rằng các môn đệ đã tập hợp xung quanh chiếc bàn hình chữ U ba mặt được gọi là Triclinium. Đứng đầu bàn là Người chủ tể (Chúa Giêsu) với hai cá nhân đáng chú ý nhất bên phải và bên trái của Ngài. Đây là những chiếc ghế danh dự mà mẹ của Gia-cơ và Giăng muốn cho hai đứa con trai của mình khi Vương quốc của Thiên Chúa sẽ đến (Ma-thi-ơ 20: 20-21). Khi được mời đến một bữa ăn chính thức như bữa ăn họ đang có, đó luôn là đặc quyền của chủ nhà để chọn người nên ngồi bên trái và bên phải của chủ nhà. Những nơi này được dành riêng cho những vị khách danh dự (Lu-ca 14:10).

Đó là ngày đầu tiên của Lễ Bánh mì không men, còn được gọi là Lễ Vượt qua. Chúa Kitô đã làm gương lãnh đạo đầy tớ cho họ bằng cách đi vòng quanh những chiếc ghế ba tầng và ân cần rửa chân cho các môn đệ của Ngài, kể cả chân của Giu-đa. Bộ ba cái bàn dài đặt cách nhau mười tám inch so với mặt đất. Bên cạnh những chiếc bàn là những chiếc ghế dài, nơi các môn đệ và Chúa Giêsu nghỉ ngơi, dựa vào khuỷu tay trái của họ và để tay phải tự do nhặt thức ăn từ bàn.

Cuộc hội thoại tại bàn

Chúa Giêsu vừa nói với các môn đệ rằng, giống như Ngài, Chúa và Thầy của họ, đã rửa chân cho họ, họ cũng nên làm sạch chân của nhau (Giăng 13:14). Một lần nữa, Chúa Giêsu cảnh báo Giu-đa mà không nhìn mà không nhìn anh ta, nói, với những người đang lắng nghe:

Ta không nói về các người hết thầy, ta biết những kẻ ta đã lựa chọn; nhưng lời này trong Kinh Thánh phải được ứng nghiệm: “Người ăn bánh ta, dở gót nghịch cùng ta” (Giăng 13:18).

Khi Ngài nói về việc trở thành Chúa và Thầy của họ, Ngài không nói đến tất cả bọn họ. Có một trong số họ, Ngài tiết lộ, không biết Ngài là Chúa. Ngài đang đề cập đến Giu-đa. Ngài đã nói với họ trước thời hạn để khi Giu-đa xuất hiện trong Vườn Gethsemane cùng với những người lính trong đền thờ, họ sẽ nhớ rằng Ngài vẫn còn kiểm soát. Kế hoạch của Thiên Chúa ngay từ đầu là Con Thiên Chúa sẽ trải qua sự phản bội.

Câu 21 nói với chúng ta rằng Chúa Giêsu gặp rắc rối về tinh thần khi Ngài nhìn quanh phòng, nói rằng, “**Thật, Ta bảo thật các con, một người trong các con sẽ phản Ta**”. Những lời này là lần thứ ba mà Kinh thánh ghi lại rằng Chúa Giêsu đã gặp rắc rối trong tinh thần của Ngài. Lần đầu tiên là khi Ngài gặp Ma-ry sau cái chết của anh trai cô, La-xa-rơ (Giăng 11:33). Kinh thánh nói rằng Ngài vô cùng xúc động về tinh thần và gặp khó khăn. Lần thứ hai là khi Chúa Giêsu nhìn về phía trước sự xa cách của Ngài với Chúa Cha vì tội lỗi của thế gian đã được đặt lên Ngài. Chúa phán rằng: “**Bây giờ, linh hồn Ta phiền não**” (Giăng 12:27). Giăng, Tông đồ, hiện ghi lại lần thứ ba khi Chúa gặp rắc rối khi Ngài chia sẻ rằng Ngài sẽ bị phản bội. Ngài nói rằng người mà họ ăn bánh sẽ hoàn thành Lời Kinh thánh do Vua Da-vid nói:

Đến đổi người bạn thân tôi, Mà lòng tôi tin cậy, và đã ăn bánh tôi, Cũng giơ gót lên nghịch cùng tôi. (Thi Thiên 41:9).

Các môn đệ nhìn nhau quanh phòng, không biết ai là kẻ có tội đã lên kế hoạch phản bội Chúa và Chủ của họ. Anh em có nghĩ rằng Giu-đa đáng lẽ phải ăn năn về câu nói đó không? Chúa Giêsu vẫn tiếp cận Giu-đa vào cuối giờ này và nói rằng, thực tế, anh ta luôn có thể quay đầu lại với những gì anh ta dự định làm. Mặc dù Chúa biết rằng phần này của kế hoạch sẽ được hoàn thành, Giu-đa vẫn có quyền tự do lựa chọn liệu mình có trở thành con tốt của Satan được sử dụng để thực hiện hành vi phản bội hay không. Những lời của Chúa Giêsu đã kết án anh ta, nhưng Giu-đa đã quyết định làm cứng lòng và tiếp tục với sự lừa dối của mình.

Câu 21 cho chúng ta thấy một lần nữa nhân tính của Chúa Giêsu khi chúng ta nghĩ về cụm từ “phiền muộn trong linh hồn”. Nếu Giăng, một trong những môn đệ gần gũi nhất với Chúa Giêsu, có thể thấy rằng Chúa Giêsu gặp rắc rối, thì hẳn đã có một số dấu hiệu bên ngoài về điều này. Thật dễ dàng để chúng ta quên rằng Chúa Giêsu đã phải chịu đau khổ như một người đàn ông.

Câu 4) Dành một chút thời gian để suy nghĩ về nỗi đau cảm xúc mà Chúa Giêsu đang trải qua lúc đó. Những dấu hiệu bên ngoài nào anh em tưởng tượng Giăng có thể đã chứng kiến, do đó chỉ ra rằng Chúa Giêsu đã gặp rắc rối trong tinh thần của Ngài?

Bây giờ hãy xem xét việc sắp xếp chỗ ngồi tại bàn nơi họ đang ngả. Khi Chúa Giêsu nói rằng người sẽ phản bội Ngài, Phi-e-rơ không ở một trong những nơi được tôn trọng nhất bên trái hay bên phải của Chúa Kitô; nếu không, anh ta sẽ hỏi Chúa Giêsu ai là kẻ phản bội. Thay vào đó, Phi-e-rơ yêu cầu môn đệ gần với ngực của Chúa Kitô, Sứ đồ Giăng. “**Một môn đồ dựa vào ngực Đức Chúa Giêsu, tức là người mà Ngài yêu (câu 23)**. Ba lần, Giăng tự gọi mình là môn đệ mà Chúa Giêsu yêu mến (Giăng 13:23, 19:26 và 21: 7). Nhận thức này về tình yêu cá nhân của Thiên Chúa

đổi với chúng ta là sức mạnh lớn nhất của một môn đệ của Chúa Kitô. Khi mọi người bước vào một mối quan hệ mật thiết khi biết tình yêu của Chúa Kitô, họ có thể chịu đựng và là tất cả những gì họ có thể ở trong Chúa. Biết được tình yêu của Thiên Chúa trong Chúa Kitô là mục tiêu cho mỗi người chúng ta là những người tin.

Giăng là ở bên phải của Chúa Giêsu và Phi-e-rơ là ở bên phải của Giăng. Chúng ta có một dấu hiệu tốt về người ở bên trái của Ngài khi Phi-e-rơ hỏi Giăng, **“Hỏi xem Thầy muốn nói về ai”** (Giăng 13:24).

²⁵ Vậy, người nghiêng mình trên ngực Đức Chúa Giêsu, hỏi rằng: **Lạy Chúa, ấy là ai?** ²⁶ Đức Chúa Giêsu đáp rằng: **Ấy là kẻ mà ta trao cho miếng bánh ta sẽ nhúng đây. Đoạn, Ngài nhúng một miếng, rồi lấy cho Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, con trai của Si-môn.** ²⁷ **Liền khi Giu-đa đã lấy miếng bánh, thì quỷ Sa-tan vào lòng người. Đức Chúa Giêsu bèn phán cùng người rằng: Sự ngươi làm hãy làm mau đi.** (Giăng 13:25-27).

Câu 5) Câu 27 nói rằng Satan đã đi vào Giu-đa. Nếu Satan đang thúc đẩy hành động của Giu-đa, anh em có nghĩ rằng anh ta phải chịu trách nhiệm về tội phản bội không?

Tất cả chúng ta đều có trách nhiệm và chịu trách nhiệm trước Chúa về những gì chúng ta làm trong cuộc sống này, bất kể ai nhắc nhở suy nghĩ của chúng ta. Với việc tựa trên khuỷu tay trái của Chúa Giêsu, sẽ trở nên rất dễ dàng để Chúa chạm được với người bên trái của Ngài ở nơi vinh dự bên cạnh Ngài, viz. Giu-đa. Có phải Giu-đa đã "lừa ai đó thành công" các môn đệ và bảo đảm cho mình vị trí danh dự trước mặt Phi-e-rơ? Hay anh em có nghĩ rằng Chúa Giêsu đã mời Giu-đa đến gần để Ngài có thể nói chuyện riêng với anh ta với hy vọng rằng anh ta có thể bị biến khỏi con đường phản bội của chính mình không? Đức Chúa đã nhúng miếng bánh mì của mình vào hỗn hợp trộn charoset và đưa lại cho Giu-đa. Charoset là một loại bột ngọt, màu sẫm được làm từ trái cây và các loại hạt, tượng trưng cho vữa hoặc bùn được sử dụng để làm gạch ở Ai Cập.

Ngay khi Giu-đa nhận được bánh mì cùng charoset từ Chúa Giêsu, Satan đã bước vào lòng người. Chúa Giêsu bèn phán cùng người rằng, **“Sự ngươi làm hãy làm mau đi”** (Giăng 13:27). Nghe lời này từ Chúa, Giu-đa đã đứng dậy khỏi vị trí tựa của mình và đi ra ngoài, mà không cho những người khác biết mình sẽ đi đâu. Giăng ghi lại ở cuối đoạn văn, **“Khi ấy đã tối”** (câu 30). Bóng tối khép lại trên Giu-đa, và tôi chắc chắn rằng anh ta vẫn đang hối hận về hành động của mình, vì anh ta đã đi vào cõi vĩnh hằng trong tuyệt vọng. Chỉ có hai người đàn ông được gọi là “đứa con của sự hư mất” trong Kinh thánh, Giu-đa (Giăng 17:12) và Kẻ chống Chúa (2 Tê-sa-lô-ni-ca 2: 3).

Làm thế nào để tôi vượt ra ngoài việc bị phản bội?

Nhiều môn đệ của Chúa Kitô đã phải bước qua bóng tối của sự phản bội. Thiên Chúa cho phép những thử nghiệm như vậy đến với chúng ta rằng trong việc vượt qua sự lừa dối bằng sự tha thứ, nó có thể mang lại kết quả cho con dân của Ngài. Nếu anh em đã từng nói rằng anh em muốn trở thành một người thành công trên Cây nho của Chúa Kitô, thì anh em sẽ trải qua thời gian cắt tỉa (Giăng 15: 1-8). Nỗi đau của sự phản bội đào sâu vào lòng. Chỉ có sức mạnh của Chúa Kitô và sự tha thứ của Ngài mới có thể giải thoát anh em khỏi một gốc rễ cay đắng mọc lên từ bên trong. Nếu anh em đã trải qua kiểu phản bội này, hãy biết rằng việc bị ai đó phản bội là một trong những bài học thử nghiệm mà người hầu của Chúa phải chịu đựng. Đó là một trải nghiệm rất cô đơn và, có

lẽ, là một cảm xúc đau đớn nhất. Nỗi đau của sự bất công và sự phản bội là điều mà Satan sẽ sử dụng, nếu có thể, để có được chỗ đứng trong cuộc sống của anh em. Phản ứng mà kẻ thù tìm kiếm là cho người bị thương chỗ ẩn dật và chăm sóc vết thương, do đó gây ra sự cay đắng. Chúng ta cần lưu ý rằng rẽ đắng này không giữ, nảy mầm và phát triển. Nếu có, nó sẽ tạo ra loại quả:

Khá coi chừng kẻ có kẻ trật phân ân điển của Đức Chúa Trời, kẻ rẽ đắng chầm ra, có thể ngăn trở và làm ô uế phần nhiều trong anh em chẳng. (Hê-bơ-rơ 12:15).

Sự cay đắng sẽ không chỉ ảnh hưởng đến cuộc sống của anh em, mà cả câu dẫn trên cũng giải thích rằng, khi nó phát triển, nó sẽ gây rắc rối bằng cách làm ô uế nhiều người. Theo định nghĩa, ô uế có nghĩa là nhuộm, làm bẩn, hờn dỗi hoặc làm ô nhiễm. Đắng có thể tràn và bắt rễ ở người khác rất nhanh. Loại vết thương bên trong này là lý do tại sao chúng ta phải chú ý đến ân sủng của Thiên Chúa. Nếu sự phản bội đã làm tổn thương anh em, hãy mang nó đến với Chúa và cầu xin Ngài loại bỏ nỗi đau và cay đắng khỏi anh em. Dành thời gian để cầu nguyện và bày tỏ sự tha thứ từ trái tim cho người đã làm tổn thương mình. Khi những người khác phạm tội chống lại chúng ta, nó có thể gây tổn thất nặng nề cho chính chúng ta. Nhiều người trong nhà thờ đã bị đắm chìm bởi một sai lầm của người khác, chỉ để kết luận rằng họ không còn muốn trở thành một phần của nhà thờ. Rốt cuộc, ai lại muốn tự nguyện chấp tay với một nhóm người rối loạn, thất thường như vậy? Vấn đề lớn với lối suy nghĩ đó là Chúa Giê-su không có "kế hoạch B." Giáo hội là của riêng Ngài, Cô dâu của Ngài và Ngài đã hiến mạng sống mình cho cô.

Nếu chúng ta từng bị cám dỗ nghĩ rằng Chúa không biết cảm giác đó như thế nào, thì sự phản bội của một người thân yêu giống như trái tim anh em bị xé toạc. Ngài biết bởi vì Ngài đã trải qua sự đau khổ của con người bằng mọi cách, thậm chí là sự phản bội của bạn hữu, tức là của mỗi người, trong thời khắc của Ngài cần nhất, và hơn cả chúng ta có thể tưởng tượng, sự từ chối của Thiên Chúa là cơn thịnh nộ của Thiên Chúa được đổ trên hình dạng con người của Ngài trên thập tự giá. Sự đau khổ này của Chúa Kitô là một mẫu nhiệm lớn. Chúng ta sẽ không bao giờ phải chịu đựng đến cùng cực đó. Chúng ta được yêu cầu tha thứ, tuy nhiên, bất kỳ sai phạm nào chống lại chúng ta. Tuy nhiên, ngay cả điều này là điều mà chúng ta không phải tự làm. Ngài ban cho chúng ta sức mạnh của Ngài, nhưng chúng ta phải phục tùng ý muốn của mình cho Ngài.

Hối hận không phải là ăn năn.

Nhiều người đã xem xét nỗi buồn của Giu-đa, làm thế nào anh ta kết thúc cuộc đời và tự hỏi liệu anh ta có thực sự ăn năn. Tôi tin rằng anh ta đã không làm thế. Tôi rút ra kết luận này vì một vài lý do. Giu-đa đã có cơ hội ăn năn nhiều lần và Chúa Giê-su đã cho anh ta nhiều cơ hội để làm điều đó. Mặc dù "Satan nhập đi vào lòng người" trước khi anh ta thực hiện hành vi phản bội của mình, nhưng trái tim anh ta vẫn ở nơi khác. Làm thế nào khác Giu-đa có thể sống với Chúa Kitô mà vẫn tiếp tục lừa dối nhóm, đánh cắp tất cả của họ một cách trắng trợn như vậy? Anh ta cũng kết thúc cuộc đời trong tuyệt vọng, treo cổ tự tử. Sự ăn năn thật sự dẫn đến sự sống chứ không phải sự chết. **"Vì sự buồn rầu theo ý Đức Chúa Trời sanh ra sự hối cải, và sự hối cải dẫn đến sự rỗi linh hồn; về sự đó người ta chẳng hề ăn năn, còn sự buồn rầu theo thế gian sanh ra sự chết."** (2 Cô-rinh-tô 7:10). Câu chuyện của Giu-đa có một kết thúc bi thảm.

Lối thoát

Có lẽ, một số anh em đã không thể tha thứ cho ai đó. Chúa Cha không mong đợi anh em dựa vào sức mạnh của mình, nhưng Ngài luôn ban cho anh em quyền năng của Ngài. Nếu anh em không cảm thấy có thể tha thứ, hãy gửi ý muốn của anh em cho Ngài trong lời cầu nguyện và cầu xin sức mạnh của Ngài. Việc mở rộng sự tha thứ này không có nghĩa là anh em tha thứ cho hành động của người vi phạm. Thật vậy, đôi khi nó có thể yêu cầu anh em phải xa cách và bảo vệ bản thân khỏi một người có hại. Tuy nhiên, anh em không cần phải ở trong tù túng đến tận gốc cay đắng vì không thể tha thứ. Nếu anh em cần tha thứ, thì hãy quyết định tha thứ ngay hôm nay và đặt cảm xúc của anh em vào tay Chúa. Ngài sẽ theo dõi lời của Ngài để thực hiện nó và cung cấp cho anh em một “lối thoát”. Hãy biết ơn sự tha thứ của Ngài và tình yêu bất diệt của Ngài đối với mình, và để cho tổn thương tan chảy. Đôi khi, điều này sẽ mất thời gian, nhưng Ngài trung thành! Nó bắt đầu với một hành động của ý chí của anh em. Anh em không thể kiểm soát cảm giác của mình khi anh em sai, nhưng anh em có thể kiểm soát ý chí và suy nghĩ của chính mình. Anh em có thể chọn đầu hàng nỗi đau trước Cha, Người mà có thể chữa lành cho anh em. Có thể mất thời gian, nhưng anh em có thể bắt đầu ngay bây giờ bằng cách tiến về phía Cha giống như chính bản thân mình.

Cầu nguyện: Thừa cha, xin tha thứ cho con vì tội lỗi của con và giúp con tha thứ cho những người khác theo cách Cha đã tha thứ cho con. Con cầu xin Cha giúp con giải phóng sự tha thứ cho tất cả những người đã làm tổn thương con. Xin hãy giúp con thấy rằng Cha đã mang nỗi đau này cho con. Con dành nỗi đau này cho Cha và cầu xin sự chữa lành của Cha trong cuộc đời con. Đối với mỗi Giu-đa trong cuộc sống của con, con mở lòng mình để chịu họ không có ý xấu. Hãy tiết lộ tình yêu và lòng thương xót của Cha trong cuộc sống của họ. Trong mỗi tình huống, con xin Cha làm và mang lại sự cứu chuộc. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com